

Иван Вазов

За един чорбаджия, когато
умре

Веч умря! Умря горкият!
Отърва се веч светът!
Четир души го влечът,
в гроба му да го зарият,
червеците да гостът.
Сиромаси, кат видяха,
че отнасят тоз мръсник,
радостен изпушат вик,
дрипите им се засмяха.
Ази плача пък от жал!
Не че той е на носило,
но защото бих желал
да го видя на бесило!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8416>]